

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland 1
  - ★ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2729/94 af 31. oktober 1994 om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter 5
  - ★ Rådets forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 2730/94 af 31. oktober 1994 om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget 7
-

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

94/728/EF, Euratom:

- ★ Rådets afgørelse af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter 9

94/729/EF:

- ★ Rådets beslutning af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin 14

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 2728/94

af 31. oktober 1994

om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten (3), og

ud fra følgende betragtninger:

De garantier, der ydes i forbindelse med lån til tredjelande, betyder øget finansiel risiko for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde den 11. og 12. december 1992, at nødvendigheden af forsigtig budgetforvaltning og finansiel disciplin tilsiger, at der indføres en ny finansieringsordning, og at der med henblik herpå bør oprettes en garantifond, der skal dække risici i forbindelse med lån og lånegarantier til tredjelande eller projekter i tredjelande; dette mål kan nås ved, at der oprettes en garantifond til direkte betaling af Fællesskabets kreditorer;

institutionerne blev i den interinstitutionelle aftale af 29. oktober 1993 enige om at opføre en reserve på budgettet til lån og lånegarantier til fordel for og i tredjelande;

der findes i øjeblikket ordninger til dækning af indfrielse af garantiforpligtelser, bl.a. kan der midlertidigt anvendes likvide midler i overensstemmelse med artikel 12 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (4);

fonden bør etableres ved gradvis tilførsel af midler; siden skal den have tilført renteafkastet fra anbringelsen af dens midler samt inddrevne forfaldne fordringer, som den har måttet indfri;

under hensyn til de internationale finansielle institutioners praksis forekommer et forhold på 10 % mellem fondens midler og dens garantiforpligtelser (hovedstol og skyldige, ikke-betalte renter) tilstrækkeligt;

for at nå op på det målbeløb, der skønnes tilstrækkeligt, synes tilførsler til fonden på 14 % af beløbet af hver transaktion, som der træffes beslutning om, at være passende; der bør opstilles retningslinjer for, hvorledes disse tilførsler skal foretages;

når målbeløbet er nået, tages tilførselssatsen op til fornyet vurdering; hvis fondens midler når op over målbeløbet, tilbageføres overskudsbeløbet til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

den finansielle forvaltning af garantifonden bør overlades til Den Europæiske Investeringsbank; Revisionsretten fører kontrol med fondens finansielle forvaltning i henhold

(1) EFT nr. C 68 af 11. 3. 1993, s. 10.

(2) EFT nr. C 315 af 22. 11. 1993, s. 235.

(3) EFT nr. C 170 af 21. 6. 1993, s. 25.

(4) EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF, Euratom) nr. 2729/94 (se side 5 i denne Tidende).

til procedurer, som aftales mellem Revisionsretten, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank;

traktaterne indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelse af denne forordning end artikel 235 (EØF) og artikel 203 (Euratom) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der oprettes en garantifond, i det følgende benævnt »fonden«, hvis midler skal anvendes til at betale Fællesskabets kreditorer, såfremt modtageren af et lån, der er ydet eller garanteret af Fællesskabet, ikke opfylder sine forpligtelser.

De låne- og granatitransaktioner, der er omhandlet i stk. 1, i det følgende benævnet »transaktioner«, er sådanne, som gennemføres til fordel for et tredjeland eller er bestemt til finansiering af projekter i tredjelande.

Artikel 2

Fonden tilføres midler:

- ved tilførsler fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget i overensstemmelse med artikel 4
- ved renteafløst fra anbringelsen af fondens midler
- ved inddrivelses hos debitorer af forfaldne fordringer, som fonden har indfriet.

Artikel 3

Fondens midler skal være af en passende størrelse, i det følgende benævnt »målbeløbet«.

Målbeløbet fastsættes til 10 % af Fællesskabets samlede forpligtelser (hovedstol og forfaldne, ikke-betalte renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion.

Hvis målbeløbet er overskredet ved årets udgang, tilbageføres overskudsbeløbet til en særlig konto i oversigten over indtægter i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 4

1. De tilførsler til fonden, der er omhandlet i artikel 2, første led, udgør 14 % af transaktionsbeløbet, indtil fonden når op på målbeløbet.

Indbetalingssatsen tages op til fornyet overvejelse, når fonden er nået op på målbeløbet, og under alle omstændigheder inden udgangen af 1999.

2. Tilførslerne til fonden foregår efter retningslinjerne i bilaget.

Artikel 5

Hvis fonden midler efter indfrielse af garantiforpligtelser som følge af en misligholdelse kommer til at ligge under 75 % af målbeløbet, hæves indbetalingssatsen i forbindelse med nye transaktioner midlertidigt til 15 %, enten indtil målbeløbet igen er nået, eller, hvis misligholdelsen er sket, inden målbeløbet er nået, indtil den indfrieede garantiforpligtelse er fuldstændigt udlignet.

Hvis fondens midler efter indfrielse af garantiforpligtelser som følge af et eller flere tilfælde af alvorlig misligholdelse kommer til at ligge under 50 % af målbeløbet, aflægger Kommissionen en beretning om, hvilke ekstraordinære foranstaltninger det kan blive nødvendigt at træffe for at tilføre ny kapital til fonden.

Artikel 6

Kommissionen overdrager den finansielle forvaltning af fonden til EIB i kraft af en bemyndigelse fra Fællesskabet.

Artikel 7

Kommissionen forelægger senest den 31. marts hvert år Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten en beretning om garantifondens situation og om forvaltningen af fonden i det foregående regnskabsår.

Artikel 8

Fondens forvaltningsregnskab og balance vedlægges Fællesskabernes forvaltningsregnskab og balance.

Artikel 9

Kommissionen forelægger inden den 31. december 1998 en samlet beretning om fondens virke.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4 gælder for transaktioner, der er truffet afgørelse om og indgået forpligtelse for fra den 1. januar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 31. oktober 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

BILAG

Retningslinjer for de tilførsler, der er omhandlet i artikel 2, første led

1. Fonden tilføres midler efter retningslinjerne i punkt 2 og 3, alt efter om det drejer sig om
  - a) Fællesskabets transaktioner vedrørende långivning eller låntagning eller garantier til finansieringsorganer, uanset om de foretages i en eller flere trancher, med undtagelse af de i litra b) nævnte ⁽¹⁾.
  - b) Fællesskabets transaktioner vedrørende långivning eller låntagning eller garantier til finansieringsorganer efter en rammeordning, der strækker sig over flere år, og som har et mikroøkonomisk og strukturelt sigte ⁽²⁾.
2. For så vidt angår transaktionerne under punkt 1, litra a), indleder Kommissionen proceduren for tilførsel af midler til fonden, så snart Rådet formelt har vedtaget grundafgørelsen. Det beløb, der skal indbetales til fonden, beregnes ud fra det samlede beløb for den transaktion, som Rådet har truffet afgørelse om.
3. For så vidt angår transaktionerne under punkt 1, litra b), får fonden tilført midler i årlige trancher, der beregnes på grundlag af de årlige beløb, der er angivet i finansieringsoversigten i Kommissionens forslag, og som i givet fald er justeret på baggrund af Rådets afgørelse.

Kommissionen indleder proceduren for tilførsler til fonden for det første år, så snart Rådet formelt har vedtaget grundafgørelsen, eller i begyndelsen af det følgende regnskabsår, hvis der ikke er planlagt nogen transaktioner for det indeværende regnskabsår. For de derpå følgende regnskabsår indleder Kommissionen tilførselsproceduren i begyndelsen af regnskabsåret.

Fra det andet år korrigeres de beløb, der skal indbetales til fonden, for den forskel, der er konstateret den 31. december det foregående år mellem de skøn, der dannede grundlag for den foregående indbetaling, og de lån, der reelt er ydet i løbet af samme år. Den eventuelle forskel indbetales det derpå følgende år.

4. Når Kommissionen indleder en tilførselsprocedure, gør den status over de transaktioner, som allerede har foranlediget indbetalinger, og hvis de oprindelige frister ikke er overholdt, foreslår den, at der tages hensyn hertil i beregningen af den første indbetaling, der skal foretages i begyndelsen af det næste regnskabsår til løbende transaktioner.
5. For så vidt angår de transaktioner, som Rådet har truffet afgørelse om fra og med den 1. januar 1993, indleder Kommissionen procedurerne for tilførsel af midler til fonden snarest muligt efter denne forordnings ikrafttræden, i henhold til retningslinjerne i de foregående punkter.

⁽¹⁾ Eksempler på denne type transaktioner: lån til tredjelandes betalingsbalance eller en garanti, der ydes til et konsortium af forretningsbanker til finansiering af køb af levnedsmidler i et tredjeland.

⁽²⁾ Eksempler på denne type transaktioner: Euratomlån til tredjelande og garantier, som ydes til EIB i forbindelse med dens lån til udviklingslandene i Asien og Latinamerika eller landene i Mellem- og Østeuropa.

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 2729/94

af 31. oktober 1994

om ændring af forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 209,

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

Forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ændres således:

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

1) Artikel 10, stk. 3, første afsnit, affattes således:

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Reglerne for, hvorledes medlemsstaterne stiller Fællesskabernes egne indtægter til rådighed for Kommissionen, bør suppleres;

Rådets beslutning 94/729/EF af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin ⁽⁵⁾ bestemmer, at der på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget skal opføres en reserve vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskabet yder til og i tredjelande, og en reserve til nødhjælp;

for så vidt angår krediteringen af de egne indtægter, der svarer til disse reserver, bør Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ⁽⁶⁾ ændres —

2) Artikel 10, stk. 3, femte afsnit, affattes således:

»Krediteringen vedrørende den monetære reserve under EUGFL, der er omhandlet i artikel 6 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom, og reserverne vedrørende långivning og garanti for lån og til nødhjælp, der er oprettet ved Rådets beslutning 94/729/EF af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin ^(*), finder sted den første arbejdsdag i måneden efter, at de pågældende udgifter er opført på budgettet, med et beløb, der ikke kan overstige disse udgifter, hvis opførelsen foretages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder krediteringen sted den første arbejdsdag i den anden måned efter opførelsen.

Uanset artikel 6 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ^(**), i det følgende benævnt »finansforordningen«, opføres beløbet på regnskabet for det regnskabsår, der er tale om.

Er situationen for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret sådan, at krediteringen vedrørende den monetære reserve under EUGFL og reserven til nød-

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. C 68 af 11. 3. 1993, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993, s. 111.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 170 af 21. 6. 1993, s. 33.

⁽⁵⁾ Se side 14 i denne Tidende.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (Euratom, EF) nr. 3464/93 (EFT nr. L 317 af 18. 12. 1993, s. 1).

hjælp ikke er nødvendig for at opretholde ligevægt mellem indtægter og udgifter i regnskabsåret, giver Kommissionen dog afkald på disse krediteringer eller på en del deraf.

(*) EFT nr. L 293 af 12. 11. 1994, s. 14.

(**) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1. Finansforordningen er senest ændret ved forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 1923/94 (EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 4).«

3) Artikel 10, stk. 7, affattes således:

»7. På grundlag af de tal for BNI-aggregatet, opgjort i markedspriser, og dets bestanddele for det foregående regnskabsår, som medlemsstaterne har fremsendt i medfør af artikel 3, stk. 2, i direktiv 89/130/EØF, Euratom, debiteres hver medlemsstat for det beløb, der fremkommer, når den ensartede sats for det foregående regnskabsår anvendes på BNI, eventuelt justeret for træk på den monetære reserve under EUGFL, reserven vedrørende långivning og garanti for lån og reserven til nødhjælp samt for krediteringer, der har fundet sted i løbet af dette regnskabsår. Kommissionen opgør saldoen og meddeler medlems-

staterne beløbet i tilstrækkelig god tid til, at de kan kreditere det den konto, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, i denne forordning, den første arbejdsdag i december måned samme år.«

4) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Alene i tilfælde af misligholdelse fra den bemyndigedes side i forbindelse med lån, der er optaget, eller som der er stillet garanti for i medfør af Rådets forordninger og afgørelser under sådanne omstændigheder, at Kommissionen ikke har mulighed for at træffe andre foranstaltninger i henhold til de finansielle ordninger, der finder anvendelse på sådanne lån, i så god tid, at Fællesskabets retlige forpligtelser over for långiverne kan overholdes, kan bestemmelserne i stk. 2 og 4 finde midlertidig anvendelse uanset betingelserne i stk. 2, for at sikre betalingen af afdrag og renter på Fællesskabets gæld.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 31. oktober 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

RÅDETS FORORDNING (EKSF, EF, EURATOM) Nr. 2730/94

af 31. oktober 1994

om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78h,

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 209,

I finansforordningen foretages følgende ændringer:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

1) Artikel 19, stk. 7, affattes således:

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det samråd, der er fastsat i fælleserklæringen af 4. marts 1975 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ⁽⁴⁾, har fundet sted i et samrådsudvalg;

i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds samling i Edinburg er institutionerne inden for rammerne af Rådets beslutning 94/729/EF af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin ⁽⁵⁾ og den interinstitutionelle aftale af 29. oktober 1993 ⁽⁶⁾ enige om, at der på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget skal opføres en reserve vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskabet yder tredjelande, samt en reserve til nødhjælp,

finansforordningen ⁽⁷⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed —

»7. Budgettets undersektion »samarbejde med udviklingslande og andre tredjelande« omfatter følgende til reserver, hvis opførelse, udnyttelse og finansiering reguleres ved Rådets beslutning 94/729/EF af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin (*) og ved forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89:

a) en reserve til nødhjælp til tredjelande

b) en reserve vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskabet yder til og i tredjelande.

(*) EFT nr. L 293 af 12. 11. 1994, s. 14.«

2) I artikel 20 indsættes følgende nr.:

»6) De poster på indtægtssiden og udgiftssiden, der er nødvendige for iværksættelsen af reserven vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskabet yder til og i tredjelande, samt for iværksættelsen af garantifonden oprettet i henhold til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94.«

3) I artikel 26 indsættes følgende stykke:

»11. Budgetmyndigheden træffer i overensstemmelse med henholdsvis stk. 5, litra a), og stk. 5, litra b), beslutning om de overførsler, der skal muliggøre anvendelse af reserven vedrørende långivning og garanti for lån, som Fællesskabet yder til og i tredjelande, og af reserven til nødhjælp.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(1) EFT nr. C 68 af 11. 3. 1993, s. 12.

(2) EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993, s. 115.

(3) EFT nr. C 170 af 21. 6. 1993, s. 29.

(4) EFT nr. C 68 af 22. 4. 1975, s. 1.

(5) Se side 14 i denne Tidende.

(6) EFT nr. C 331 af 7. 12. 1993, s. 1.

(7) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1. Finansforordningen er senest ændret ved forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 1923/94 (EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 4).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 31. oktober 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 31. oktober 1994

om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

(94/728/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 201,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 173,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom, af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ⁽⁴⁾ blev disses sammensætning ændret og udvidet ved en reduktion af beregningsgrundlaget for merværdiafgiften, således at dette højst kan udgøre 55 % af landets årlige bruttonationalindkomst i markedspriser, i det følgende benævnt »BNI«, dog således at maksimalsatsen på 1,4 % blev fastholdt, samt ved indførelse af en supplerende indtægtskilde baseret på medlemsstaternes samlede BNI;

Det Europæiske Råd nåede frem til en række konklusioner herom på mødet i Edinburgh den 11. og 12. december 1992;

Fællesskaberne bør råde over de indtægter, der er nødvendige til finansieringen af deres politikker;

ifølge disse konklusioner vil Fællesskaberne indtil 1999 kunne disponere over et maksimalt beløb i egne indtægter svarende til 1,27 % af medlemsstaternes BNI;

for at dette loft kan overholdes, må det samlede beløb for de egne indtægter, der stilles til Fællesskabernes rådighed for perioden 1995-1999, ikke i noget år overstige en bestemt procentsats af medlemsstaternes samlede BNI for det pågældende år;

der fastsættes et samlet loft på 1,335 % af medlemsstaternes BNI for forpligtelsesbevillingerne, og det bør sikres, at udviklingen i forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne styres;

disse lofter bør gælde, indtil denne afgørelse ændres;

for at tage hensyn til de forskellige medlemsstatsers evne til at bidrage til de egne indtægter og, for de mindst velstående landes vedkommende, at korrigere de regressive elementer i den nuværende ordning — i overensstemmelse med protokollen om den økonomiske og sociale samhörighed, der er knyttet til traktaten om Den Euro-

⁽¹⁾ EFT nr. C 300 af 6. 11. 1993, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. C 61 af 28. 2. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. C 52 af 19. 2. 1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.

pæiske Union — bør der foretages en ny ændring af reglerne for Fællesskabernes finansiering;

— loftet for den ensartede sats, der skal anvendes på de enkelte medlemsstaters ensartede beregningsgrundlag for merværdiafgiften sænkes fra 1,4 % til 1 % i ensartede trin i perioden 1995–1999

— for medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger i 1991 udgjorde under 90 % af fællesskabsgennemsnittet — nemlig Grækenland, Spanien, Irland og Portugal — begrænses beregningsgrundlaget for merværdiafgiften fra 1995 til 50 % af den pågældende medlemsstats BNI, og for de øvrige medlemsstater nedsættes beregningsgrundlaget fra 55 % til 50 %, i ensartede trin i perioden 1995–1999;

Det Europæiske Råd har flere gange behandlet spørgsmålet om korrektion af budgetuligevægten, især på samlingen den 25. og 26. juni 1984;

Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde den 11. og 12. december 1992 den beregningsmetode for korrektion af budgetuligevægten, som er fastsat i afgørelse 88/376/EØF, Euratom;

der bør drages omsorg for, at budgetuligevægten korrigeres på en sådan måde, at dette ikke berører de egne indtægter, der er disponible for Fællesskabernes politik;

der gælder særlige bestemmelser for den monetære reserve, i det følgende benævnt »montær EUGFL-reserve«;

i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd skal der afsættes to reserver på budgettet; dvs. reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande; der fastsættes særlige bestemmelser for disse reserver;

Kommissionen forelægger inden udgangen af 1999 en rapport om, hvorledes ordningen fungerer; rapporten skal bl.a. indeholde en fornyet gennemgang af korrektionen af budgetuligevægten til fordel for Det Forenede Kongerige; Kommissionen forelægger ligeledes inden udgangen af 1999 en rapport om resultaterne af en undersøgelse af mulighederne for at indføre en femte indtægtskilde samt om de nærmere detaljer for en eventuel indførelse af en fast ensartet sats til anvendelse på momsgrundlaget;

der bør fastsættes bestemmelser til sikring af overgangen fra den ordning, som blev indført ved afgørelse 88/376/EØF, Euratom, til den ordning, som indføres ved nærværende afgørelse;

Det Europæiske Råd har vedtaget, at denne afgørelse skal have virkning fra den 1. januar 1995 —

FASTSAT FØLGENDE BESTEMMELSER, SOM DET HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE AT VEDTAGE:

Artikel 1

Der tillægges Fællesskaberne egne indtægter, som skal sikre finansieringen af deres budget i overensstemmelse med den i de følgende artikler fastsatte fremgangsmåde.

Fællesskabernes budget finansieres, uanset andre indtægter, fuldt ud ved hjælp af Fællesskabernes egne indtægter.

Artikel 2

1. Egne indtægter, der opføres på Fællesskabernes budget, omfatter provenuet af:

a) afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende afgifter og lignende samt andre afgifter, som af Fællesskabernes institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, såvel som afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker

b) told i henhold til den fælles toldtarif og anden told, der af Fællesskabernes institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater, samt told af de produkter, der henhører under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

c) anvendelse af en ensartet sats, som gælder for alle medlemsstater, på momsregningsgrundlaget, der fastlægges ensartet for medlemsstaterne i henhold til fællesskabsregler. Det grundlag, som skal tages i betragtning med henblik på denne afgørelse, begrænses imidlertid fra 1995 til at udgøre 50 % af BNI for de medlemsstater, hvis BNI, pr. indbygger i 1991 udgjorde under 90 % af fællesskabsgennemsnittet; for de øvrige medlemsstater begrænses grundlaget til følgende procentdele af deres BNI:

— 54 % i 1995

— 53 % i 1996

— 52 % i 1997

— 51 % i 1998

— 50 % i 1999.

Den reduktions-sats på 50 % af BNI, der er fastsat for samtlige medlemsstater i 1999, gælder, indtil denne afgørelse ændres

d) anvendelse af en sats, som fastsættes inden for rammerne af budgetproceduren under hensyn til alle øvrige indtægter, på summen af alle medlemsstaternes BNI, der opstilles efter de fællesskabsregler, der er

omhandlet i direktiv 89/130/EØF, Euratom (1).

2. Egne indtægter, der opføres på Fællesskabernes budget, omfatter desuden provenuet af andre afgifter, som måtte blive indført som led i en fælles politik i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og under overholdelse af den procedure, som er fastsat i artikel 201 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i artikel 173 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. Ved indbetaling af beløbene i henhold til stk. 1, litra a) og b), tilbageholder medlemsstaterne 10 % til dækning af opkrævningsomkostningerne.

4. Den ensartede sats, der er omhandlet i stk. 1, litra c), fremkommer som et resultat af

a) anvendelse af følgende procentsatser på medlemsstaternes momsbergningsgrundlag:

— 1,32 % i 1995

— 1,24 % i 1996

— 1,16 % i 1997

— 1,08 % i 1998

— 1,00 % i 1999.

Satsen på 1 % for 1999 gælder, indtil denne afgørelse ændres

b) og nedsættelse med bruttobeløbet for den referencekompensation, der er omhandlet i artikel 4, nr. 2. Dette bruttobeløb udgøres af kompensationen tilpasset under hensyn til, at Det Forenede Kongerige ikke deltager i finansieringen af sin egen kompensation, samt til, at Forbundsrepublikken Tysklands andel er nedsat med en tredjedel. Satsen beregnes, som om referencekompensationen blev finansieret af medlemsstaterne efter deres momsbergningsgrundlag som fastsat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c).

5. Den sats, der er fastsat i stk. 1, litra d), gælder for hver medlemsstats BNI.

6. Er budgettet endnu ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse skal den tidligere fastsatte ensartede momssats og BNI-sats fortsat gælde, indtil nye satser træder i kraft, jf. dog de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2, for så vidt angår den monetære EUGFL-reserve, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande.

7. I denne afgørelse forstås ved BNI årets bruttonationalindkomst i markedspriser.

Artikel 3

1. Fællesskabernes samlede egne indtægter kan ikke overstige 1,27 % af medlemsstaternes samlede BNI med hensyn til betalingsbevillinger.

Fællesskabernes samlede egne indtægter kan for hvert af årene i perioden 1995–1999 ikke overstige følgende procentdele af medlemsstaternes samlede BNI i det pågældende år:

— 1995: 1,21 %

— 1996: 1,22 %

— 1997: 1,24 %

— 1998: 1,26 %

— 1999: 1,27 %.

2. Udviklingen i de bevillinger til forpligtelser, der opføres på Fællesskabernes almindelige budget i løbet af perioden 1995–1999, skal styres på en sådan måde, at resultatet bliver en samlet beløbsramme, der ikke overstiger 1,335 % af medlemsstaternes samlede BNI i 1999. Der fastholdes et bestemt forhold mellem bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at overholde det i stk. 1 nævnte loft for de følgende år.

3. De samlede lofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, finder anvendelse, indtil denne afgørelse ændres.

Artikel 4

Der indrømmes Det Forenede Kongerige en korrektion af budgetuligevægte. Denne korrektion består af et grundbeløb og en justering. Ved denne justering bringes grundbeløbet i overensstemmelse med en referencekompensation.

1) Grundbeløbet fastsættes ved:

a) at beregne forskellen i det foregående regnskabsår mellem:

— Det Forenede Kongeriges procentvise andel af summen af de indbetalinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), og som er blevet foretaget i det pågældende regnskabsår, inklusive justeringerne af den ensartede sats for tidligere regnskabsår, og

— Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede »fordelte udgifter«

(1) EFT nr. L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

b) at anvende den således beregnede forskel på de samlede »fordelte udgifter«

c) og at multiplicere resultatet med 0,66.

- 2) Referencekompensationen er den korrektion, som fremkommer ved anvendelsen af dette nummers litra a), b) og c), korrigeret med den fordel, for Det Forenede Kongerige, som opstår, når momsens »udjævnes«, og artikel 2, stk. 1, litra d), bringes i anvendelse.

Den fastsættes ved:

a) at beregne forskellen i det forløbne regnskabsår mellem:

— Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede momsindbetalinger, som skulle have været foretaget i dette regnskabsår, inklusive justeringerne for tidligere regnskabsår, vedrørende de beløb, som finansieres over de i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), nævnte indtægter, såfremt den ensartede momssats var blevet anvendt på grundlag, der ikke var »udjævnet«, og

— Det Forenede Kongeriges procentvise andel i de samlede »fordelte udgifter«

b) at anvende den således beregnede forskel på de samlede »fordelte udgifter«

c) at multiplicere resultatet med 0,66

d) at trække Det Forenede Kongeriges indbetalinger under nr. 1, litra a), første led, fra indbetalingerne under litra a), første led, i nærværende nummer, og

e) at trække de under litra d) fremkomne beløb fra det under litra c) fremkomne beløb.

- 3) Grundbeløbet justeres, så det kommer til at svare til beløbet for referencekompensationen.

Artikel 5

1. Korrektionen finansieres af de øvrige medlemsstater efter følgende retningslinjer:

Medlemsstaternes andel i denne finansiering beregnes først på grundlag af deres respektive andel i de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede indbetalinger, idet der ses bort fra Det Forenede Kongerige; den tilpasses dernæst, således at Forbundsrepublikken Tysklands bidrag nedsættes til to tredjedele af den andel, som fremkommer ved denne beregning.

2. Korrektionen ydes Det Forenede Kongerige i form af fradrag i de indbetalinger, som landet foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c) og d). De øvrige medlemssta-

ters andel heri lægges til de indbetalinger, hver medlemsstat foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c) og d).

3. Kommissionen foretager de i denne afgørelses artikel 4 omhandlede beregninger.

4. Hvis budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den korrektion til Det Forenede Kongerige og de øvrige medlemsstaters andele heri, som er opført på det seneste endeligt vedtagne budget, fortsat gælde.

Artikel 6

De i artikel 2 nævnte indtægter anvendes uden sondring til finansiering af alle udgifter, der er opført på budgettet. De indtægter, der er nødvendige til hel eller delvis dækning af den monetære EUGFL-reserve, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande, og som er opført på budgettet, indkræves dog først hos medlemsstaterne, når reserverne tages i anvendelse. Bestemmelserne vedrørende anvendelsen af disse reserver vedtages i fornødent omfang i henhold til artikel 8, stk. 2.

Bestemmelserne i stk. 1 foregriber ikke anvendelsen af visse medlemsstaters bidrag til de supplerende programmer, der er fastsat i artikel 130 L i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 7

Et eventuelt overskud af Fællesskabernes indtægter i forhold til samtlige de i et regnskabsår faktisk afholdte udgifter fremføres til det følgende regnskabsår.

Eventuelle overskud, der følger af en overførsel fra kapitlerne vedrørende EUGFL, Garantisektionen, til den monetære reserve, eller overskud fra Garantifonden vedrørende de eksterne foranstaltninger, der er overført til budgettets oversigt over indtægter, betragtes som egne indtægter.

Artikel 8

1. Fællesskabernes egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som om nødvendigt tilpasses fællesskabsforskrifternes krav. Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre deres overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne og aflægger rapport til budgetmyndigheden.

Medlemsstaterne stiller de i artikel 2, stk. 1, litra a) til d), fastsatte indtægter til Kommissionens rådighed.

2. Uden at foregribe revisionen af regnskaberne og kontrollen af retmæssigheden og den formelle rigtighed i henhold til artikel 188 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet denne revision og kontrol først og fremmest skal vedrøre pålideligheden og effektiviteten af de nationale systemer og procedurer til fastlæggelse af grundlaget for de egne indtægter fra merværdiafgiften og fra BNI, og uden at foregribe de kontrolforanstaltninger, der træffes i medfør af samme traktats artikel 209, litra c), vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, de bestemmelser, som er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, samt bestemmelserne vedrørende kontrollen med opkrævningen, overdragelsen til Kommissionen og indbetalingen af de i artikel 2 og 5 nævnte indtægter.

Artikel 9

Den mekanisme med gradvis aftagende tilbageførsel af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgifter eller finansielle bidrag på grundlag af BNI, som blev indført med virkning indtil 1985 til fordel for Grækenland i henhold til artikel 127 i tiltrædelsesakten af 1979 og indtil 1991 til fordel for Spanien og Portugal i henhold til artikel 187 og 374 i tiltrædelsesakten af 1985, gælder for Fællesskabernes egne indtægter hidrørende fra moms og for Fællesskabernes egne indtægter baseret på BNI, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), i denne afgørelse. Mekanismen gælder ligeledes for de to sidstnævnte medlemsstaters indbetalinger i henhold til artikel 5, stk. 2, i denne afgørelse. I sidstnævnte tilfælde er tilbageførselsatsen den sats, der var gældende for det år, for hvilket korrektionen indrømmes.

Artikel 10

Kommissionen forelægger inden udgangen af 1999 en rapport om, hvorledes den ved denne afgørelse indførte ordning fungerer; rapporten skal bl. a. indeholde en fornyet gennemgang af korrektioner af budgetulige vægten til fordel for Det Forenede Kongerige. Den forelægger ligeledes inden udgangen af 1999 en rapport om resultaterne af en undersøgelse af mulighederne for at indføre en femte indtægtskilde samt om de nærmere detaljer for en eventuel indførelse af en fast ensartet sats til anvendelse på momsgrundlaget.

Artikel 11

1. Denne afgørelse meddeles medlemsstaterne af generalsekretæren for Rådet og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Afgørelsen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i andet afsnit omhandlede meddelelser. Den får virkning fra 1. januar 1995.

2. a) Med forbehold af litra b) ophæves afgørelse 88/376/EØF, Euratom den 1. januar 1995. Enhver henvisning til Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter⁽¹⁾, til afgørelse 85/257/EØF, Euratom om Fællesskabernes ordning med egne indtægter⁽²⁾ eller til afgørelse 88/376/EØF, Euratom skal betragtes som en henvisning til nærværende afgørelse.

b) Bestemmelserne i artikel 3 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringerne af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af satsen på det ensartede, ikke-reducerede momsregningsgrundlag, for så vidt angår regnskabsåret 1987 og tidligere regnskabsår.

Artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringerne af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en ensartet sats, der gælder for alle medlemsstater, på det ensartede momsregningsgrundlag reduceret til 55 % af hver medlemsstats BNI og på beregningen af den korrektion for budgetmæssig uligevægt, der er indrømmet Det Forenede Kongerige, for så vidt angår regnskabsårene 1988–1994. I tilfælde af anvendelse af ovennævnte afgørelses artikel 2, stk. 7, erstattes momsindbetalingerne af finansielle bidrag ved de i dette stykke nævnte beregninger for hver berørt medlemsstat og ved betaling af justeringer af korrektionerne vedrørende tidligere regnskabsår.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. oktober 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

(2) EFT nr. L 128 af 14. 5. 1985, s. 15. Afgørelsen er ophævet ved afgørelse 88/376/EØF, Euratom.

RÅDETS BESLUTNING

af 31. oktober 1994

om budgetdisciplin

(94/729/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43, 209 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

På sin samling i Edinburg den 11. og 12. december 1992 vedtog Det Europæiske Råd at opretholde og styrke den budgetdisciplin, der blev indført ved beslutning 88/377/EØF ⁽⁴⁾, og det bekræftede, at alle Fællesskabets udgifter skal styres af principperne om forsvarlig forvaltning af offentlige midler og om budgetdisciplin;

det er vigtigt, at budgetdisciplinen anvendes i alle politikker for at sikre et holdbart forhold mellem forpligtelser, betalinger og disponible egne indtægter;

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 29. oktober 1993 en ny interinstitutionel aftale med finansielle overslag for perioden 1993–1999 med henblik på gennemførelse af budgetdisciplinen og forbedring af den årlige budgetprocedure;

på grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner enedes institutionerne endvidere om, at stigningstakten og referencegrundlaget for landbrugsretningslinjerne bevares uændret, og at det område, retningslinjerne dækker, udvides til at omfatte samtlige udgifter i forbindelse med den ændrede fælles landbrugspolitik samt udgifterne i forbindelse med garantifonden for fiskeriet og indkomststøtten;

reglerne for nedskrivning af lagre, der er opbygget i løbet af regnskabsåret, skal opretholdes;

de årlige forslag til landbrugspriser samt ethvert andet forslag til foranstaltninger, der indebærer udgifter under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, skal holdes under den øvre grænse, der er fastsat ved landbrugsretningslinjerne;

udgifterne i forbindelse med gennemførelse af landbrugs- miljøforanstaltningerne, EF-ordningen med støtte til skovbrugsforanstaltninger og EF-ordningen med støtte til førtidspensionering inden for landbruget er flerårige og vil derfor blive gjort til genstand for særlig overvågning;

i tilfælde, hvor der er risiko for overskridelse af bevillingerne for et givet kapitel, bør der træffes korrigerende foranstaltninger for at rette op på situationen, når dette kan gøres effektivt; disse foranstaltninger slår ikke nødvendigvis igennem i løbet af det pågældende regnskabsår, og det kan derfor være nødvendigt at sikre en forøgelse af bevillingerne;

der skal på budgettet opføres en montær reserve i form af formålsbestemte bevillinger, så der kan tages højde ikke blot for de finansielle følger af ændringer i dollar/ecu-markedskursen, men tillige for de finansielle følger af kursjusteringer inden for det europæiske monetære system;

den gradvise gennemførelse af reformen af den fælles landbrugspolitik vil betyde, at udgifterne bliver mindre følsomme over for udsving i dollar/ecu-vekselkursen; den monetære reserve kan derfor fra 1995 nedsættes fra 1 mia. ECU til 500 mio. ECU;

der bør være mulighed for at nedsætte eller midlertidigt indstille de månedlige forskud, når de oplysninger, medlemsstaterne indsender ikke giver Kommissionen mulighed for at fastslå, om de gældende fællesskabsbestemmelser er overholdt, eller når det af oplysningerne fremgår, at fællesskabsmidlerne tydeligvis er anvendt uretmæssigt;

institutionerne er blevet enige om, at der på budgettet skal opføres en reserve i form af formålsbestemte bevillinger til dækning af lån og lånegarantier vedrørende tredjelande for at sikre tilførslen af midler til den garantifond, der er oprettet ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse

(1) EFT nr. C 68 af 11. 3. 1993, s. 8.

(2) EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993, s. 100.

(3) EFT nr. C 170 af 21. 6. 1993, s. 20.

(4) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 29.

af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland ⁽¹⁾, og for i givet fald at dække garantifordringer, som overstiger fondens disponible midler;

institutionerne er blevet enige om, at der på budgettet skal opføres en reserve i form af formålsbestemte bevil-linger, der gør det muligt hurtigt at reagere på særlige behov for nødhjælp i tredjelande som følge af begivenheder, der ikke kunne forudses, især til humanitære hjælpeforanstaltninger;

institutionerne er blevet enige om, at det bør fastsættes, at den monetære reserve og reserverne til henholdsvis lånegarantier og nødhjælp skal fungere ens for så vidt angår fremgangsmåden ved indkrævning og frigivelse af midler; bestemmelserne for anvendelse af reserven til nødhjælp er dem, der er fastlagt i den interinstitutionelle aftale;

af hensyn til klarheden forekommer det hensigtsmæssigt at ophæve beslutning 88/377/EØF og erstatte den med nærværende beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Budgetdisciplinen anvendes på alle udgifterne. Den gennemføres i det enkelte tilfælde ved finansforordningen, denne beslutning og den interinstitutionelle aftale af 29. oktober 1993.

I. UDGIFTER UNDER EUGFL, GARANTISEKTIONEN

Artikel 2

Landbrugsretningslinjerne, der for hvert regnskabsår udgør loftet over landbrugsudgifterne som defineret i artikel 4, skal overholdes hvert år. For hvert regnskabsår foretager Kommissionen i forbindelse med forelæggelsen af sine årlige forslag til fastsættelse af priser en foreløbig vurdering af landbrugsretningslinjerne, idet den endelige fastsættelse sker i forbindelse med forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag.

Artikel 3

1. Referencegrundlaget for beregningen af landbrugsretningslinjerne er 27 500 mio. ECU svarende til de bevil-linger, der for regnskabsåret 1988 var opført under afsnit 1 og 2 i budgettets sektion III, del B, med fradrag af de beløb, der for samme regnskabsår vedrørte afsætning af AVS-sukker, restitutioner i forbindelse med fødevarehjælp og producenternes indbetalinger af afgifter i henhold til den fælles markedsordning for sukker.

2. For et givet år svarer landbrugsretningslinjerne til det i stk. 1 fastsatte referencegrundlag, forhøjet med:

- 74 % af BNI-vækstraten mellem 1988 (basisår) og det pågældende år
- den af Kommissionen for samme periode anslåede BNI-deflator
- overslagene for det pågældende regnskabsår over udgifterne til afsætning af AVS-sukker, restitutioner i forbindelse med fødevarehjælp, producenternes indbetalinger af afgifter i henhold til den fælles markedsordning for sukker samt eventuelle andre fremtidige indtægter fra landbrugssektoren.

3. Det statistiske grundlag i forbindelse med BNI er fastlagt i Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af brut-tonationalindkomsten i markedspriser ⁽²⁾.

Artikel 4

1. Landbrugsretningslinjerne dækker de udgifter, der konteres under afsnit 1 til 5 i undersektion B1 i budgettets sektion III i overensstemmelse med nomenklaturen for 1993-budgettet.

2. Hvert år opføres på budgettet de bevillinger, der er nødvendige til finansiering af samtlige omkostninger i forbindelse med nedskrivning af de lagre, der er opbygget i løbet af regnskabsåret.

Artikel 5

1. Kommissionens forslag til landbrugspriser og alle andre forslag til foranstaltninger, der indebærer de i artikel 4 omhandlede udgifter, skal holdes under den øvre grænse, der er fastsat ved landbrugsretningslinjerne.

2. Ethvert medlem af Rådet kan anmode Kommissionen om at vurdere de finansielle virkninger af enhver ændring, som under Rådets drøftelser kan tænkes at blive foretaget i et af de i stk. 1 nævnte forslag. Kommissionen forelægger disse vurderinger så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest inden for to uger. Rådet skal i så fald vente med at træffe afgørelse, indtil det har modtaget resultaterne af konsekvensberegningen. Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vurderinger.

3. Hvis Kommissionen anser det for sandsynligt, at resultaterne af Rådets drøftelser af forslagene vil medføre en overskridelse af de omkostningsbeløb, der er anført i dens oprindelige forslag, træffes den endelige afgørelse på en særlig rådssamling.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽²⁾ EFT nr. L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

Artikel 6

1. For at sikre, at landbrugsretningslinjerne overholdes, indfører Kommissionen et månedsbaseret alarm- og overvågningssystem for hvert enkelt budgetkapitel for de udgifter, der er omhandlet i artikel 4.

2. For hvert regnskabsårs begyndelse udarbejder Kommissionen profiler for de månedlige udgifter for hvert budgetkapitel, baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de tre foregående år, hvis det er hensigtsmæssigt.

3. Afholdelsen af udgifter i forbindelse med gennemførelse af landbrugsmiljøforanstaltningerne, EF-ordningen med støtte til skovbrugsforanstaltninger og EF-ordningen med støtte til førtidspensionering inden for landbruget, vil, da disse udgifter er flerårige, blive gjort til genstand for særlig overvågning.

4. Den oversigt over udgifterne, som medlemsstaterne indgiver hver måned i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2776/88 (1), sendes til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

Kommissionen forelægger derefter Europa-Parlamentet og Rådet en månedlig beretning om udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne.

5. Hvis udviklingstakten for de faktiske udgifter inden for et givet kapitel betyder, at den opstillede profil vil blive overskredet, eller at der er risiko herfor, analyserer Kommissionen afvigelserne for at fastlægge årsagerne hertil og vurdere de forventede budgetmæssige virkninger.

6. Hvis det er en profiloverskridelse, der ikke vil medføre en overskridelse af de under kapitlet opførte bevillinger, træffes der ikke korrigerende foranstaltninger. Kommissionen redegør over for budgetmyndigheden for, hvorfor den ikke forventer en overskridelse af bevillingerne.

7. Hvis undersøgelsen viser, at der er en risiko for, at bevillingerne for et givet kapitel vil være overskredet ved regnskabsårets udgang, træffer Kommissionen inden for rammerne af sine forvaltningsbeføjelser, herunder de beføjelser, den har i medfør af stabiliseringsforanstaltningerne, foranstaltninger vedrørende det pågældende kapitel for at rette op på situationen, når dette kan gøres effektivt. Viser disse foranstaltninger sig at være utilstrækkelige, forelægger Kommissionen Rådet forslag til begrænsning af udgifterne, herunder forslag med henblik på en stramning af stabiliseringsforanstaltningerne i den pågældende sektor. Europa-Parlamentet afgiver udtalelse

inden for seks uger, og Rådet træffer afgørelse senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens forslag til nedbringelse af udgifterne til et niveau svarende til bevillingen for vedkommende kapitel i budgettet, om muligt inden udgangen af det pågældende regnskabsår.

8. Kommissionen vurderer virkningerne af de foreslåede foranstaltninger, både de besparelser, de vil kunne medføre, og den tid der vil gå, inden deres økonomiske og budgetmæssige virkninger begynder at slå igennem. Vurderingen forelægges for budgetmyndigheden.

9. Hvis det viser sig umuligt at rette op på situationen inden for det pågældende regnskabsår, foreslår Kommissionen budgetmyndigheden en overførsel. Kommissionen underretter budgetmyndigheden om udviklingen i markedssituationen og i de bevillinger, der er opført under det pågældende kapitel, navnlig set i lyset af de vedtagne korrigerende foranstaltninger, hvis forventede finansielle virkninger tages i betragtning ved udarbejdelsen af budgettet for det følgende regnskabsår. Hvis foranstaltningerne viser sig utilstrækkelige, forelægger Kommissionen Rådet forslag til, hvorledes de kan gøres mere effektive.

Artikel 7

Den vekselkurs mellem dollar og ecu, der anvendes ved opstillingen af de årlige budgetoverslag over de i artikel 4 omhandlede udgifter for et givet år, er den gennemsnitlige markedskurs i de første tre måneder af det foregående år.

Artikel 8

Der opføres 1 000 mio. ECU i en reserve på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget til dækning af:

- udgifter forårsaget af bevægelser i dollar/ecu-markedskursen i forhold til den kurs, der er anvendt i budgettet, jf. artikel 10, og
- i givet fald udgifter forårsaget af valutakursjusteringer inden for det europæiske monetære system, jf. artikel 11.

Fra 1995 nedsættes reserven til 500 mio. ECU. Disse bevillinger medregnes ikke i landbrugsretningslinjerne.

Artikel 9

Kommissionen aflægger senest ved udgangen af oktober hvert år beretning til budgetmyndigheden om virkningerne på de i artikel 4 omhandlede udgifter:

- af bevægelser i den gennemsnitlige dollar/ecu-markedskurs i perioden fra den 1. august i det fore-

(1) EFT nr. L 249 af 8. 9. 1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 775/90 (EFT nr. L 83 af 30. 3. 1990, s. 85).

gående år til den 31. juli i det løbende regnskabsår i forhold til den kurs, der er anvendt i budgettet, som defineret i artikel 7

— af valutakursjusteringer inden for det europæiske monetære system, jf. artikel 11.

Artikel 10

1. Bespareser eller ekstraomkostninger som følge af bevægelser i dollar/ecu-vekselkursen behandles symmetrisk. Stiger dollaren i forhold til ecuen i sammenligning med den kurs, der er anvendt i budgettet, overføres besparelser inden for Garantisektionen til den monetære reserve med et beløb på indtil 1 000 mio. ECU, og fra 1995 med et beløb på indtil 500 mio. ECU. Opstår der ekstraomkostninger på budgettet som følge af, at dollaren falder i forhold til ecuen i sammenligning med den kurs, der er anvendt i budgettet, bringes den monetære reserve i anvendelse, og der foretages overførsler til de poster under EUGFL, Garantisektionen, der er påvirket af dollarens fald. Forslag til sådanne overførsler forelægges i givet fald samtidig med den i artikel 9 omhandlede beretning.

2. Der indføres et fribeløb på 400 mio. ECU. Hvis besparelserne eller ekstraomkostningerne som følge af de i stk. 1 nævnte bevægelser ligger under dette beløb, sker der ikke overførsel til eller fra den monetære reserve. Den del af besparelserne eller ekstraomkostningerne, der ligger over fribeløbet, overføres til eller fra reserven. Fribebet nedsættes til 200 mio. ECU fra 1995.

Artikel 11

1. I det omfang det under budgetgennemførelsen viser sig, at landbrugsretningslinjerne ikke gør det muligt at dække de budgetomkostninger, der direkte skyldes de valutakursjusteringer inden for det europæiske monetære system, som er sket efter den 1. september 1992, bringes den monetære reserve i anvendelse i nødvendigt omfang, og der fremsættes forslag om de nødvendige overførsler, uden at dette dog anfægtet den fulde anvendelse af artikel 10, stk. 1.

2. Hvis det af den i stk. 1 omhandlede grund viser sig, at den monetære reserves disponible midler er utilstrækkelige, og at finansieringen af den fælles landbrugspolitik dermed bringes i fare, træffer Rådet på et relevant retsgrundlag passende foranstaltninger for at tilføre EUGFL, Garantisektionen, midler. Enhver afgørelse, som bevirker en faktisk forøgelse af bevillingerne til EUGFL, Garantisektionen, i et givet år ved overskridelse eller forhøjelse af landbrugsretningslinjerne, træffes med enstemmighed.

3. Denne artikel finder anvendelse til og med regnskabsåret 1997.

Artikel 12

1. Overførsler fra reserven foretages kun, hvis ekstraomkostningerne ikke kan finansieres inden for rammerne af de budgetbevillinger, der for det pågældende regnskabsår er afsat til dækning af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede udgifter.

2. De nødvendige egne indtægter indkræves i overensstemmelse med afgørelse 88/376/EØF, Euratom ⁽¹⁾ og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil, med henblik på at finansiere de tilsvarende udgifter.

3. Enhver besparelse under EUGFL, Garantisektionen, der er overført til den monetære reserve i henhold til artikel 10, stk. 1, og som ved regnskabsårets udgang stadig er opført under reserven, bortfalder og opføres som indtægt på budgettet for det følgende regnskabsår ved hjælp af en ændringsskrivelse til det foreløbige budgetforslag for det følgende år.

Artikel 13

1. Kommissionens udbetaling af månedlige forskud vedrørende EUGFL, Garantisektionen, sker på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger om hvert enkelt udgiftskapitel.

2. Giver en medlemsstats udgiftsopgørelser eller oplysninger ikke Kommissionen mulighed for at konstatere, om de indgæede forpligtelser vedrørende midlerne er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at give supplerende oplysninger inden for en frist, som den fastsætter under hensyn til, hvor alvorlig sagen er.

Findes svaret ikke tilfredsstillende, eller fremgår det af det, at reglerne er overtrådt, eller at fællesskabsmidlerne tydeligvis er anvendt uretmæssigt, kan Kommissionen nedsætte eller midlertidigt indstille de månedlige forskud til medlemsstaterne.

Disse nedsættelser eller indstillinger berører ikke de beslutninger, der træffes i forbindelse med regnskabsafslutningen.

3. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat, inden den træffer afgørelse.

Medlemsstaten redegør for sit synspunkt inden for en frist på ti dage.

Kommissionen træffer efter høring af EUGFL-komiteén en behørigt begrundet afgørelse under overholdelse af proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.

**II. RESERVE VEDRØRENDE FORANSTALTNINGER
UDADTIL****1. Reserve til lån og lånegarantier***Artikel 14*

På De Europæiske Fællesskabers almindelige budget opføres hvert år en reserve til dækning af:

- a) behovet for tilførsel af midler til den garantifond, der er oprettet ved forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94, og
- b) i givet fald garantifordringer, der ikke kan dækkes af garantifondens disponible midler, således at de kan opføres på budgettet.

Størrelsen af denne reserve er som anført i de finansielle overslag i den interinstitutionelle aftale.

2. Reserve til nødhjælp*Artikel 15*

På De Europæiske Fællesskabers almindelige budget opføres hvert år en reserve til nødhjælp til tredjelande. Reserven har til formål at gøre det muligt hurtigt at reagere på særlige behov for nødhjælp i tredjelande som følge af begivenheder, der ikke kunne forudses, især til humanitære hjælpeforanstaltninger.

Størrelsen af denne reserve er som anført i de finansielle overslag i den interinstitutionelle aftale.

De nærmere bestemmelser for anvendelsen af reserven er fastsat i den interinstitutionelle aftale.

3. Fælles bestemmelser*Artikel 16*

Reserverne anvendes ved overførsel til de relevante budgetposter i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser.

Artikel 17

De egne indtægter, der er nødvendige til finansiering af reserverne, indkræves først hos medlemsstaterne, når reserverne anvendes som omhandlet i artikel 16.

De nødvendige egne indtægter overdrages i overensstemmelse med forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 ⁽¹⁾.

III. ANDRE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Den finansielle gennemførelse af enhver afgørelse truffet af Rådet eller af Europa-Parlamentet og Rådet, der overskrider de disponible bevillinger på budgettet eller de beløb, der er fastsat i de finansielle overslag, kan først finde sted, når der er foretaget passende ændringer af budgettet og i givet fald passende tilpasninger af de finansielle overslag efter den procedure, der er fastsat for hvert af disse tilfælde.

IV. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 19*

Beslutning 88/377/EØF ophæves.

Artikel 20

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 31. oktober 1994.

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 2729/94 (Se side 5 i denne Tidende).